

نقد فیلم‌سازان به نمایش فیلم‌ها در جشنواره کودک

جشنواره‌های دور از روزهای روشن گذشته

همدلی | ستاره قاسمی: جشنواره فیلم

و کودک روزگاری اهمیت و تأثیرگذاری فراوانی داشت و سینماگران نامدار زیادی با آثار خویش در این رویداد حاضر بودند. رفته رفته سینمای کودک مانند بسیاری دیگر از ژانرها زیر سایه کم‌دی قرار گرفت و سرمایه‌گذاران برای کسب درآمدهای هرچه بیشتر، ترجیح دادند صرفاً به فیلم‌هایی با گیشه تضمین شده بپردازند. از سوی دیگر چهره‌های جدیدی هم‌تراز کامپوزیا پرتوسی، مرضیه برومند و ایرج طهماسب پای به عرصه نگذاشته‌اند و خبری از آثار تحسین‌شده و خاطره‌انگیزی مانند «گره آوازخوان»، «شهر موش‌ها» و «کلاه قرمزی و پسرخاله» نیست.

حالا در آستانه برگزاری سی و پنجمین دوره این جشنواره صاحب نام و جایگاه، دو فیلم‌ساز حاضر در جشنواره فیلم کودک و نوجوان اصفهان ارزیابی‌شان از وضعیت این دوره از این رویداد بین‌المللی را مطرح کردند.

علی قوی‌تن که با فیلم «یک تکه ابر» در جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان حضور دارد، در این باره بیان کرد:

کلیات جشنواره خوب است و معلوم است که زحمات‌هایی کشیده شده اما جزئیات این است که سالن‌های اکران جشنواره باید پیش از نمایش فیلم‌ها بازنگری می‌شدند چون معمولاً دستگاه یا لامپ‌های نمایش فیلم شرایط خوبی ندارند و باید در بخش مالی حمایت‌هایی صورت می‌گرفت تا این‌ها وضعیت بهتری داشته باشند.

او ادامه داد: درباره تکنیک داوران کودک و نوجوان فکر می‌کنم به دلیل آنکه تعداد آن‌ها زیاد است این جداسازی صورت گرفته؛ یعنی در یک مرحله ۴۰۰ داور دختر

و در مرحله دوم ۴۰۰ دوباره پسر فیلم‌ها را تماشا می‌کنند. البته برای نشست‌های پرسش و پاسخ فیلم می‌توانستند داوران را تلفیق کنند. برای فیلم من جلسه با خبرنگاران دختر خانم برگزار شد و لابد نشست با پسرها هم امروز خواهد بود اما با این حال بعد از نشست بیشتر پاسخگوی خبرنگارانی شدم که مجزا سراغم آمدند. قوی‌تن درباره اینکه آیا این موضوع برایش سوال‌برانگیز نشد، به ایسنا گفت: خیلی نه، چون اصلاً تازگی نداشت. معمولاً مسئولان هر کدام به سلیقه خود عمل می‌کنند. یک نفر می‌گوید همه کنار هم باشند و یک نفر شاید به این دلیل که بچه‌ها از مدرسه می‌آیند اینطور تصمیم‌گیری شده است. هر حال من آنقدر تصمیم‌گرم مشکلات فیلم هستم که به این موضوع چندان توجهی نکردم.

این فیلم‌ساز همچنین با اشاره به بخش بین‌الملل جشنواره اظهار کرد: براساس آنچه شنیده بودم ابتدا تصور می‌کردم فقط فیلم‌های خارجی در جشنواره هستند ولی

بعد متوجه شدم هم بخش ملی در جشنواره داریم و هم بخش بین‌الملل. حتی در جدول نمایش فیلم‌ها، بعد از فیلم خودم فیلمی از روسیه و کانادا قرار داشت. اما متأسفانه برای ما فیلمسازان تا الان فضایی نبوده که فیلمسازان خارجی نشست و برخاستی داشته باشند. این یکی از مسائلی است که می‌توان به آن انتقاد کرد چون وقتی به فستیوال‌های خارجی دعوت می‌شویم مهمان‌های داخلی و خارجی در کنار هم حضور دارند و تبادل افکار و تجربه اتفاق می‌افتد ولی وقتی در اینجا چنین چیزی نداریم نفعی برای فیلمساز داخلی دیده نمی‌شود.

قوی‌تن همچنین اضافه کرد: من این روزها مشغول تمام کردن نسخه نهایی «یک تکه ابر» هستم که اولین نمایش آن در جشنواره فیلم کودک بود. البته فیلم ما کامل نبود و بدون موسیقی آن را به جشنواره داده‌ام. در مرحله بعدی هم برنامه‌ریزی‌هایی برای حضور فیلم در جشنواره‌های خارجی داریم. کارگردان فیلم «هوک» پیشنهاد داد که جشنواره فیلم کودک همزمان با اصفهان در شهرهای دیگری هم برگزار شود تا بچه‌های بیشتری به فیلم‌های این جشنواره دسترسی داشته باشند.

حسین ریگی که پیش‌تر فیلم «هوک» را در جشنواره فجر سال گذشته رونمایی کرده بود و این بار آن را در جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان در اصفهان نمایش داده است، درباره ارزیابی خود از نمایش فیلمش در جشنواره بیان کرد: شاید نیازی نباشد که جشنواره فیلم فجر در استان‌های مختلف برگزار شود چون فیلم‌های شرکت‌کننده در آن انبوه در سینماها اکران و بعد هم در پلتفرم‌ها نمایش داده می‌شوند اما برای جشنواره فیلم کودک باید برنامه‌ریزی

دیگری چیده شود تا با مرکزیت اصفهان همزمان در شهرهای مختلف برگزار شود. او ادامه داد: جشنواره فیلم کودک و نوجوان برای بچه‌هاست و اگر این اتفاق بیفتد بچه‌های بیشتری به فیلم‌های این جشنواره دسترسی خواهند داشت اما الان فقط یک قشر خاصی از کودک و نوجوان در اصفهان می‌توانند فیلم‌ها را ببینند در حالی که اگر حتی در تهران هم بود بچه‌های بیشتری فیلم‌ها را تماشا می‌کردند؛ به همین دلیل پیشنهاد من این است که از دوره آینده فیلم‌ها بجز اصفهان دست‌کم در ۱۰ شهر دیگر همزمان نمایش داده شوند.

ریگی با اشاره به اینکه به دلیل سپری کردن پیش تولید فیلم جدیدش زمان کمی را در اصفهان حضور داشته، تصریح کرد: من فیلم‌های دیگر جشنواره امسال را نتوانستم تماشا کنم با این حال متوجه شدم که به لحاظ حمایتی، دست‌اندرکاران جشنواره اقدامات خوبی را انجام داده بودند منتها برای نمایش فیلم خود شرایط سال مناسب نبود؛ یعنی نور و تصویر و صدا بسیار مشکل داشت به‌طوری که تقریباً هیچ رنگ و نوری دیده نمی‌شد؛ و افکت و صدا هم بسیار ضعیف بود. چند بار تذکر دادم اما اتفاقی نیفتاد و به نظرم می‌شود با برنامه‌ریزی بهتر

از چنین مسائلی جلوگیری کرد. او همچنین درباره بحث‌هایی که نسبت به تکنیک داوران و تماشاگران کودک و نوجوان پرس و دختر در این دوره از جشنواره مطرح شد، است: سالن نمایش فیلم من با کاش آن‌ها استقبال خوبی مواجه شد اما در جلسه نقد و بررسی فقط خبرنگاران کودک و نوجوان دختر حضور داشتند. این اتفاق برایم جالب بود بخصوص آنکه شخصیت اصلی فیلم من یک پسر است و خبرنگاران حاضر در نشست همه دختر بودند. البته نمی‌دانم

چرا چنین تصمیمی گرفته شده بود و وقتی چنین برنامه‌ریزی‌هایی انجام می‌شود اما اطلاع‌رسانی درستی بابت آن صورت نمی‌گیرد، سبب طرح سوالاتی می‌شود که در این زمینه فعلاً بی‌جواب هستند. ریگی در پایان اضافه کرد: با این حال یک نکته مهم این است که نسل جدید خیلی جلوتر از ماست و من حتی در جلسه نقد و بررسی فیلم در روز گذشته به خانم مجری گفتم که بهتر است بچه‌ها سوال نکنند چون سوالات‌شان خیلی عمیق است. این بچه‌ها به شدت باهوش هستند و ایسن موضوع برنامه‌ریزی برای سینمای کودک را سخت می‌کند.

همچنین روز گذشته، ابراهیم نورآورمحمد کارگردان فیلم «ملکه الیشون» گفته بود: یکی از دلایل اصلی این اتفاق‌هاست که در این سالن‌ها فیلم‌های ما به لحاظ استانداردهای اکران با نسخه اورجینال تفاوت داشتند و من فیلم من هم قربانی این موضوع شد و من از این بابت راضی نبودم چرا که هشت سال برای ساخت این فیلم زحمت کشیدم ولی متأسفانه میزان تفاوت‌ها با نسخه اصلی فیلم در مواردی به فاصله زمین تا آسمان بود.

او در بخشی دیگر با اشاره به حضور داوران کودک و نوجوان در جشنواره گفت: معتقدم بهتر بود سانس‌های نمایش برای داوران کودک دختر و پسر تفکیک نمی‌شد. فیلم من در جشنواره اکران‌هایی برای عموم مردم داشت و نیز اکران‌های جداگانه برای داوران دختر و پسر که ای کاش آن‌ها دست‌کم در ردیف‌های جدا از هم در یک سالن فیلم را می‌دیدند ولی اینطور تفکیک نمی‌شدند. ما (فیلمسازان) فکر کردیم شاید برنامه‌ریزی خاصی برای این زمینه وجود دارد ولی تاکنون هیچ توضیحی درباره آن نشنیده‌ایم.

دریچه

برگزاری نکوداشت «آتیلا پسیانی» و «فردوس کاپوایی» در اختتامیه جشنواره کودک

با اعلام دبیر سی و پنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، نکوداشت دو هنرمند فقید «آتیلا پسیانی» و «فردوس کاپوایی» به برنامه نکوداشت‌های آئین پایانی جشنواره اضافه شد. به نقل از ستاد اطلاع‌رسانی و ارتباطات رسانه‌ای سی و پنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، مجید زین‌العابدین اظهار داشت: با توجه به این که در آستانه آغاز این دوره جشنواره، با کمال تأسف با درگذشت دو هنرمند باسابقه فعالیت در حوزه کودک و نوجوان مواجه شدیم، تصمیم بر این شد که برای تجلیل از نقش و جایگاه زنده‌یاد «آتیلا پسیانی» و زنده‌یاد «فردوس کاپوایی» با ویژه‌فعالیت‌هایشان در زمینه کودک و نوجوان، نکوداشت این دو هنرمند، به برنامه نکوداشت‌های آئین پایانی جشنواره اضافه شود.

او ادامه داد: به ایسن ترتیب در این دوره جشنواره نکوداشت چهار هنرمند فقید، زنده‌یاد «ایرج تقی‌پور» تهیه‌کننده و پژوهشگر، زنده‌یاد «آتیلا پسیانی» بازیگر و کارگردان، زنده‌یاد «فردوس کاپوایی» بازیگر و زنده‌یاد «آرش میراحمدی» بازیگر در کنار بزرگداشت «منوچهر والی‌زاده» صدایکسبه و «بهرام دهقان‌پار» آهنگساز برگزار خواهد شد.

انتقاد صنوف هنری به بخش فرهنگ و هنر برنامه توسعه/ واسپاری مسئولیت‌های وزارت ارشاد به صداوسیما

خانه هنرمندان ایران، خانه موسیقی، خانه تئاتر، خانه سینما و انجمن‌های هنرهای تجسمی در مورد بخش فرهنگ و هنر و رسانه لایحه برنامه هفتم توسعه بیانیه‌ای صادر کردند.

انتقاد صنوف هنری از واسپاری مسئولیت‌های وزارت ارشاد به صداوسیما

به نقل از روابط عمومی خانه هنرمندان ایران، متن این بیانیه بدین شرح است:

«لایحه برنامه هفتم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۴۰۷-۱۴۰۳) که در مجلس شورای اسلامی در آستانه تصویب است، در قسمت فرهنگ، هنر و رسانه حاوی مفاد عجیب و غریب‌الباری است. عبارات و احکامی که غالب تلاش‌های قانون‌گذاری پس از پیروزی انقلاب اسلامی را نادیده گرفته و نه نشانی از فرهنگ و هنر و رسانه دارد و نه شمایلی از توسعه. متنی که نه تنها آینده را ندیده، بلکه سیری فقه‌پراستانه داشته و با نگاهی واپس‌گرایانه از همیشه و دور از تحولات جامعه، فرهنگ و هنر و رسانه را به چند برنامه توسعه قبل، پرتاب نموده است.

«ضعیف و نابودی بخش خصوصی عرصه فرهنگ و هنر و رسانه، نادیده گرفتن سیاست‌های خصوصی‌سازی اصل ۴۴، خالی کردن حداکثری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به عنوان متولی دولتی فرهنگ و هنر از صلاحیت‌ها و تقدیم آن به صدا و سیما و بزرگ کردن این سازمان برخلاف قانون اساسی در حد یک وزارتخانه و بسیار بسیار فراتر از یک رسانه»، «پیش‌بینی بودجه هفتگفت برای صدا و سیما و نادیده گرفتن اهالی فرهنگ و هنر و رسانه»، «مغفول واقع شدن هنرهای تئاتر، موسیقی و تجسمی»، «افزایش بودجه و اختیارات نهادهای سنتی و تاکارآمد در عرصه فرهنگ»، «پیش‌بینی امکان مجازات اصحاب فرهنگ، هنر و رسانه توسط وزارت فرهنگ و دور زدن قوه قضاییه، دادرسی منصفانه و اصول بنیادین قانونی بودن جرم و مجازات و استقلال قوا و تبدیل هنرمندان به کارمندان دولت»، «منوط نمودن حمایت از بخش فرهنگ و هنر و رسانه به تأیید فعالیت‌های آن‌ها توسط مراجع دولتی»، از مفاد این لایحه هستند که اصلاح آن را ناممکن نموده و بدین وسیله، خانه هنرمندان ایران، خانه موسیقی، خانه تئاتر، خانه سینما و انجمن‌های هنرهای تجسمی، خواستار حذف مفاد یادشده و کنار گذاشتن این بخش از لایحه هستند.

این احکام توسط چه کسانی در دولت و مجلس نوشته شده؟ از کدام یک از هنرمندان و صنوف هنری و فرهنگی نظرخواهی شد؟ این لایحه، محصول مشترکی از دولت و مجلسی است که نه هنر، نه هنرمند و نه جامعه ایران و تحولات آن را نمی‌شناسند یا نمی‌خواهند بشناسند.»

«دایره و دلک» روی صحنه رفت

نمایش «دایره و دلک» به نویسندگی و کارگردانی مرتضی سخاوت با حضور پیشکسوتان و هنرمندان سینما و تئاتر ایران روی صحنه رفت.

«دایره و دلک» روی صحنه رفت

نمایش «دایره و دلک» به نویسندگی و کارگردانی مرتضی سخاوت و تهیه‌کنندگی ایمان غلامی نیگچه در پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه رفت.

این اثر نمایشی با حضور ایرج راه، سیاوش طهمورث، سام قربیان، شقایق فرحانی و آچرا شد. شهره سلطانی، ناصر علی پاشا و هدا ناصح دیگر بازیگران این نمایش هستند. در بخشی از «دایره و دلک» آمده است: «قصه در دل بازیگری است در کسوت یک دلک با تو، با او و شاید هم با خود، با خود رویروی اینه خیال. تا حضور خود را در این بیکرانه هستی به تماشا نشیند، مرکز کدام دایره‌ست او، خود می‌داند آیا، ...»

روایتی تأمل‌برانگیز از مخالفت با دفن یک خبرنگار در قطعه نام‌آوران

چندی پیش اکرم امینی، خبرنگار حوزه کتاب و فرهنگ پس از تحمل یک دوره دو ساله بیماری سرطان خون در بیمارستانی در تهران از دنیا رفت. چون او زاده اصفهان بود و خانواده‌اش همچنان در اصفهان اقامت داشتند، پیکرش به این شهر منتقل شد تا در آرامستان باغ رضوان این شهر به خاک سپرده شود اما در روز خاکسپاری در فضای مجازی پیچید که مسئولان آرامستان با دفن یک خبرنگار در قطعه نام‌آوران مخالفت کرده‌اند.

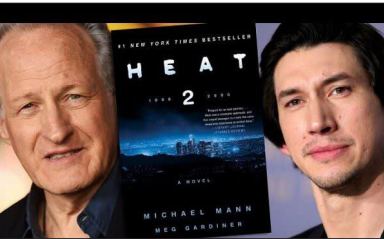
موضوع را از همسرش محمد آسیابانی که او نیز روزنامه‌نگار حوزه کتاب و فرهنگ و اندیشه است جویا شدند. آسیابانی به‌علت تالم روحی مدتی زمان خواست و چندی بعد نوشتار زیر را درباره این موضوع در اختیار ایسنا گذاشت، با این نیت که باری موردهای بعدی، اصلاحی در نگاه مسئولان امر در این‌زمینه ایجاد شود.

«زمانی که اکرم را به اصفهان فرستادیم و خودمان هم در مسیر بودیم، مادر او تماس گرفت و گفت که اگر او را نزدیک پدرش که سسه - چهار سال پیش به رحمت خدا رفته و در قطعه ایثارگران، محل دفن فرزند شهیدش به خاک سپرده شده بود دفن کنیم، بهتر است. می‌دانستم برای مادر همسرم که هر هفته به باغ رضوان می‌رود، اگر محل خاکسپاری دورتر می‌افتاد، دشواری‌هایی به‌دلیل شرایط سنی پیش می‌آمد. گفتیم شاید در همان قطعه ایثارگران و طبقه دوم مزار پدرش بتوان خاکسپاری کرد که گویا بنیاد شهید این را قبول نکرد و گفت که برادری یا خواهر شهید در این قطعه خاکسپاری نمی‌شوند. حق هم با آنها بود و در این زمینه، قانون مدون داشتند که صرفاً پدر، مادر یا همسر و فرزندان شهدا در این قطعه به خاک سپرده شوند. یاد افتاد که قطعه نام‌آوران نزدیک قطعه ایثارگران است. برخلاف اسلوب شخصی‌ام، در همان مسیر اصفهان به آقای یاسر احمدوند (معاون امور فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی) زنگ زدم و موضوع را گفتم. ایشان مستقیماً با مدیرکل ارشاد اصفهان تماس گرفت. آنها هم قول همکاری دادند. آقای علی رضائی (مدیرعامل خانه کتاب و ادبیات ایران) نیز توصیه کرد. مدارک اهل

رویداد

دراپور در نقش دنیرو

مایکل مان ساخت «مخمصه ۲» را تأیید کرد

مایکل مان، کارگردان «فراری» در سخنرانی خود در لندن تأیید کرد که فیلم بعدی‌اش «مخمصه ۲» خواهد بود.

به نقل از دللاین، مایکل مان فیلم‌ساز افسانه‌ای در پاسخ به این پرسش که آیا اقتباس از رمان «مخمصه» او، فیلم بعدی‌اش خواهد بود؟ گفت: بله. من و مگ گاردینر رمان «مخمصه ۲» را نوشتیم و درست زمانی منتشر شد که در حال فیلمبرداری «فراری» بودیم. بازخورد آن خیلی خوب بود و فیلم بعدی من با اقتباس از همین رمان ساخته می‌شود. دللاین اولین امسال و پیش از شروع اعتصاب‌های هالیوود، فاش کرد که آدم دراپور، بازیگر اصلی «فراری» در حال مذاکره است تا ایفای نقش نبل مک کاولی جوان؛ شخصیتی که رابرت دنیرو در فیلم اول «مخمصه» بازی کرد، را در فیلم دوم برعهده بگیرد.

مایکل مان در پاسخ به این پرسش که آیا می‌تواند دوباره با دراپور در فیلم جدید همراه شود، خندید و گفت: شاید. ما درباره آن هنوز هیچ صحبتی نمی‌کنیم اما می‌توانم بگویم که من و آدم در «فراری» با هم خوب کنار آمدیم. ما هر دو اخلاقی کاری که بسیار جدی است داشته، همدیگر را دوست داریم و از لحاظ هنری اوقات خوبی را سپری کردیم. «مخمصه ۲» هم به عنوان پیش‌درآمد و هم دنباله فیلم اول عمل می‌کند و تصویرگر داستان مک کاولی، کریس شیپهرلیس (بسا بازی اصلی وال کیلمر) و ونیست هانا (در اصل از چاچینو) در سالن‌هایی است که به حماسه جنایی لس‌آنجلس ختم می‌شود؛ اتفاق‌هایی که برای شخصیت‌های بازمانده در سال‌های بعد رخ می‌دهد هم در این رمان روایت شده است.

خط داستانی رمان خوانندگان را به شیکاگوی سال ۱۹۸۸ می‌برد؛ وقتی مک کاولی، شیپهرلیس و دارونده آنها در ساحل غربی، مرز آمریکا و مکزیک در شیکاگو موفق هستند. در همان زمان، هانا به عنوان یک چهره در حال رشد در اداره پلیس شیکاگو در حال تعقیب یک باند خشونت‌آمیز متجاوزان به خانه‌ها است.

ایسن رمان به یکی از پرفروش‌ترین رمان‌های سال پیش نیویورک تایمز بدل شد. فیلم اصلی «مخمصه» که سال ۱۹۹۵ با برداران وارنر ساخته شد، فیلمی موفق بود که به یک فیلم کلاسیک جنایی محبوب میان طرفداران جهانی خود بدل شده است. «فراری» مان، پروژه‌ای است که دو دهه ساخت آن مد نظر بود و در نهایت در جشنواره فیلم ونیز امسال برای اولین بار اکران شد.

جسیکا چستین رئیس داوران جشنواره فیلم مراکش می‌شود

جسیکا چستین قرار است ریاست هیات داوران جشنواره فیلم مراکش ۲۰۲۳ را بر عهده بگیرد. به نقل از وبسایت، جشنواره فیلم مراکش که هزاران شغل ایجاد می‌کند و مایه افتخار مردم مراکش است، با وجود زلزله‌ای که ماه پیش این کشور را لرزاند، برگزار می‌شود.

بیستمین دوره این جشنواره با حضور همه چهره‌های درجه یک سینمای جهان که قرار بود در آن حضور یابند، شکل می‌گیرد. این جشنواره که یک رویداد فرهنگی مهم در مراکش است، یکی از معدود جشنواره‌های بین‌المللی در این مقیاس محسوب می‌شود که با برگزاری نمایش‌ها و مسترکلاس رایگان برای عموم مردم همراه است.

جسیکا چستین که برای فیلم «خاطره» ساخته میشل فرانکو در جشنواره فیلم ونیز حضور یافت، از انجمن انتصابی بازیگران آمریکا، مجوز حضور خود را دریافت کرده بود و با لباسی با آرم اعتصاب در برابر عکاسان حاضر شد.

سال پیش پائولو سورنتینو ریاست هیات داوران بخش رقابتی این جشنواره را بر عهده داشت. در این بخش ۱۴ فیلم اول یا دوم کارگردان‌ها با هم رقابت می‌کنند. چستین با یادآوری اینکه آخرین بار سال ۲۰۱۱ در این جشنواره حضور داشت، حضورش به عنوان رئیس بخش رقابتی را مایه افتخار خود خواند. این بازیگر با بازی در فیلم «چستین تامی فی» برنده اسکار بهترین بازیگر زن شده و از طریق کمپانی تولید فیلم خود در حال حاضر در حال ساخت مجموعه اقتباسی از «۲ زمان «او و او» اثر آلیس جنی و «مدرسه برای مادران خوب» اثر جسامین فانی است. پیش از این گفته شده بود امسال مارتین اسکورسیزی هم به عنوان حامی رسمی کارگاه‌های آموزشی اطلس که با هدف تقویت و حمایت از نسل جدید فیلمسازان مراکشی، عرب و آفریقایی انجام می‌شود در جشنواره حضور خواهد داشت. این کارگردان از اعضای ثابت جشنواره مراکش است و سال ۲۰۱۳ رئیس داوران بود و سال ۲۰۱۸ نیز رویداد ویژه‌ای در تجلیل از رابرت دنیرو را مدیریت کرد. بیستمین دوره جشنواره فیلم مراکش از ۲۴ نوامبر تا ۲ دسامبر (۳ تا ۱۱ آذر) برگزار می‌شود.